

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 480

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 12 iunie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 832 din 13 decembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2–5	743. — Ordin al ministrului muncii și justiției sociale privind aprobarea Metodologiei de selectare și finanțare a proiectelor în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități pentru anul 2019.....	10–12
Decizia nr. 178 din 28 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	6–8	766/62. — Ordin al ministrului transporturilor și al ministrului afacerilor interne pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor și al ministrului afacerilor interne nr. 647/127/2016 privind introducerea restricției de circulație pentru vehiculele rutiere cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 7,5 tone, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, pe drumul național DN1 (E60), sectorul București—Ploiești—Brașov	13
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		1.863. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind acordarea titlului de parc industrial Societății AGENȚIA DE DEZVOLTARE LOCALĂ ORADEA — S.A., pentru infrastructura de afaceri EUROBUSINESS IV.....	14–15
119. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare, de către doamna Gabriela-Norica Zlate a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății	9	4.225. — Ordin al ministrului educației naționale privind înființarea domeniului de doctorat „Inginerie electronică, telecomunicații și tehnologii informaționale” în cadrul Universității din Oradea	16
120. — Decizie privind aplicarea mobilității pentru doamna Adela Petrinia Neagoe din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică vacantă de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății	9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 832

din 13 decembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea MHS Truck & BUS — S.R.L. din București în Dosarul nr. 903/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.801D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.999D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Filiala de Distribuție a Energiei Electrice „Electrică Distribuție Muntenia Nord” — S.A. în Dosarul nr. 1.018/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.999D/2016 la Dosarul nr. 2.801D/2016, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 17 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 903/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea MHS Truck & BUS — S.R.L. din București într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003.

9. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.018/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Filiala de Distribuție a Energiei Electrice „Electrică Distribuție Muntenia Nord” — S.A. într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederile criticate, care permit organului competent să soluționeze contestația și să suspende soluționarea acesteia în cazul în care organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă, sunt de natură a aduce atingere dreptului de acces la justiție al contestatarului, iar prin posibilitatea de interpretare acordată organelor de control norma legală nu întrunește criteriile privind calitatea legii. Textul criticat nu prevede un cadru care să imprime organului fiscal un comportament strict și obiectiv.

11. Se apreciază că în situații similare referitoare la măsura suspendării în anumite situații ca efect al formulării unei plângeri penale, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate, întrucât această măsură nu întrunește condiția caracterului proporțional, fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins (Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015), iar textul de lege restrânge disproporțional un drept fundamental (Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015 și Decizia nr. 261 din 5 mai 2016).

12. De asemenea, se apreciază că și în ceea ce privește încetarea motivului care a determinat suspendarea, acesta nu are criterii obiective și clare care să stabilească ori să permită determinarea momentului în care intervine, întrucât încetarea motivului care a determinat suspendarea este un fapt trecut, respectiv depunerea unei sesizări penale, adică un moment consumat.

13. Ca atare, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, a Curții de Justiție a Uniunii Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului, se susține că prevederile criticate sunt contrare art. 1 alin. (5), art. 20 alin. (2), art. 21, art. 53 și art. 126 alin. (6) din Constituție, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 2.801D/2016, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 92/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

15. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 2.999D/2016, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

16. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Guvernul**, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care au următorul cuprins: „(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; [...]*

(3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.*”

21. Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost abrogată prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, iar art. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 a fost modificat, însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza dispozițiile criticate, astfel cum acestea produc efecte juridice în cauza de față.

22. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta privind calitatea legii, art. 20 alin. (2) cu referire la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi, art. 126 alin. (6) privind garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. De asemenea, este menționat art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 626 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 16 februarie 2018, Decizia nr. 271 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 665 din 11 august 2017, Decizia nr. 401 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 10 ianuarie 2017, Decizia nr. 56 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 aprilie 2013, sau Decizia nr. 189 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 aprilie 2010.

24. Cu acele prilejuri, referitor la instituția procesuală a suspendării facultative a soluționării cauzei în cadrul procedurii administrative prealabile instituite în titlul IX al Codului de procedură fiscală din 2003, Curtea s-a pronunțat în sensul constituționalității acesteia. Astfel, prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, sau Decizia nr. 271 din 27 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, precitată, paragraful 13, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație, este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea, fie până la un termen stabilit de organul fiscal competent prin decizia de suspendare. În momentul încetării motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent, indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu, procedura administrativă este reluată, fiind emisă o decizie privind soluționarea contestației.

25. În jurisprudența sa în această materie, Curtea a reținut că, potrivit art. 205 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. Astfel, chiar dacă decizia sau, după caz, dispoziția pronunțată de organul fiscal competent al cărui act administrativ fiscal este atacat are caracter definitiv în sistemul căilor administrative de atac, dreptul la acțiune în instanță al contribuabilului nu este abolit, fiind chiar reconfirmat și de art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în ceea ce privește suspendarea executării actului administrativ fiscal.

26. Art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală se referă, așadar, la procedura de soluționare a contestației pe cale administrativă, și nu la cea jurisdicțională, a cărei desfășurare nu este împiedicată sau condiționată de existența celei dintâi, pentru ca accesul liber la justiție să fie încălcat. Totodată, cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, reglementat de art. 214 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se referă la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire

penală în urma depistării indiciilor asupra săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă.

27. Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă. În plus, decizia de suspendare este motivată, iar suspendarea poate fi solicitată o singură dată pe parcursul desfășurării procedurii administrative (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 1.237 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 15 decembrie 2008). Prin urmare, Curtea a constatat că reglementarea dedusă controlului este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 21 din Legea fundamentală.

28. În ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, Curtea a constatat că aceasta nu înfrânge dispozițiile constituționale care consacră prezumția de nevinovăție. Adoptarea măsurii suspendării este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație suspendarea procedurii administrative nu numai că se impune, dar constituie tocmai expresia aplicării prezumției de nevinovăție a persoanei contestatoare, care își poate valorifica toate drepturile garantate constituțional, în cadrul unui proces în fața instanțelor de judecată.

29. Totodată, prin Decizia nr. 214 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 18 mai 2015, Curtea a reținut că, împotriva deciziei organului fiscal competent de suspendare a soluționării contestației contestatorului se poate adresa instanței de contencios administrativ (paragraful 20). Totodată, Curtea a arătat că nu se poate susține existența unei îngrădiri a dreptului de acces liber la justiție, textul de lege menționat oferindu-i contestatorului posibilitatea de a supune controlului instanței judecătorești inclusiv decizia de suspendare a soluționării contestației pe cale administrativă (a se vedea Decizia nr. 617 din 6 mai 2010).

30. De altfel, prin Decizia nr. 626 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 16 februarie 2018, paragrafele 26—31, prin care Curtea s-a mai pronunțat asupra prevederilor criticate în prezenta cauză, a arătat că însuși textul criticat oferă o garanție, care poate fi apreciată ca suficientă, pentru a-l asigura pe contestatar că suspendarea nu va fi dispusă în mod arbitrar (*Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei*). Situațiile în care poate fi dispusă această măsură sunt expres și limitativ prevăzute, fiind determinate printr-un grad de precizie suficient de ridicat, care, o dată în plus, să îl protejeze pe contestatar de un eventual abuz. Faptul că, de la caz la caz, se pot ivi situații în care suspendarea soluționării contestației să conducă, în mod efectiv, la îngreunarea, cu totul regretabilă, a situației unui contestatar anume nu reprezintă un temei suficient pentru a invalida, în integralitatea ei, o instituție juridică, în speță cea a suspendării facultative a soluționării contestației pe cale administrativă. De altfel, în asemenea situații, nu se ridică probleme de constituționalitate, ci, eventual, de aplicare a legii, așa cum, în mod judicios, a reținut Curtea Constituțională în trecut, de pildă prin Decizia nr. 95 din 1 februarie 2011, precitată, când, respingând excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 218 alin. (2) din Codul de procedură fiscală din 2003, a constatat că eventualul comportament al părților sau al instituțiilor administrative care determină o întârziere în soluționarea contestației nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una care ține exclusiv de conduita părților implicate, conduită ce nu este determinată de textul de lege criticat. Or, Curtea Constituțională judecă numai în drept, astfel încât conduita procesuală a contribuabilului contestator sau a organului fiscal ori unele decizii administrative sau judecătorești discutabile nu pot constitui temei pentru constatarea neconstituționalității unor texte legale.

31. Pe lângă argumentele menționate constant de instanța de contencios constituțional, Curtea, prin Decizia nr. 626 din 17 octombrie 2017, paragrafele 28—30, le reține și pe cele din jurisprudența recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 18 mai 2017, pronunțată în Cauza *Johannesson și alții împotriva Islandei*. În speță, reclamanții s-au plâns că au fost judecați de două ori pentru declarații fiscale inexacte, fiindu-le impuse, pe de o parte, amenzi fiscale, iar, pe de altă parte, fiind condamnați, ulterior, pentru infracțiuni fiscale în formă agravată. Instanța europeană de contencios a drepturilor omului a constatat că ambele seturi de proceduri au fost de *natură penală* și că *faptele* care au stat la baza celor două proceduri *au fost aceleași*: nedeclararea veniturilor pentru aceeași perioadă de timp, fiind constatată eludarea plății aceluiași sume de bani. Curtea de la Strasbourg a statuat că pentru a nu exista o dublare a procedurilor, între procedura administrativă (fiscală) și cea penală trebuie să existe o legătură materială și temporală suficient de strânsă, *ele trebuind să fie combinate într-o manieră integrată încât să formeze un ansamblu coerent*. Or, în această speță, Curtea a constatat că nu a existat o legătură materială și temporală suficient de strânsă între cele două seturi de proceduri pentru a se evita dublarea. Pe de o parte, a existat doar o suprapunere limitată în calendarul celor două seturi de proceduri, iar, pe de altă parte, administrarea și evaluarea probelor s-au realizat distinct, răspunderea reclamanților fiind evaluată de către diferite autorități și instanțe în cadrul unor proceduri care au fost *în mare măsură independente una de cealaltă* [paragrafele 50—55].

32. De asemenea, Curtea, în jurisprudența sa precitată, a mai reținut că actul administrativ de suspendare a unei proceduri administrative nu este sustras controlului judecătoresc. Legea prevede o înșiruire logică a procedurilor care permit atât apărarea interesului public, cât și al persoanelor private. Potrivit art. 214 alin. (3) din Codul de procedură fiscală din 2003, procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea. Ceea ce poate fi pus în discuție este intervalul de timp în care contribuabilul trebuie să aștepte pentru a avea posibilitatea să conteste actul administrativ, pentru că soluționarea unei cauze penale poate dura suficient de mult timp, cu alte cuvinte, termenul rezonabil al urmăririi penale și cel al judecății. Însă Curtea observă că partea interesată poate formula o contestație întemeiată pe prevederile art. 488¹ din Codul de procedură penală, ceea ce ar putea avea ca efect accelerarea procedurii din fața organelor de urmărire penală sau a instanțelor judecătorești. Potrivit acestor dispoziții: „(1) *Dacă activitatea de urmărire penală sau de judecată nu se îndeplinește într-o durată rezonabilă, se poate face contestație, solicitându-se accelerarea procedurii.* (2) *Contestația poate fi introdusă de către suspect, inculpat, persoana vătămată, partea civilă și partea responsabilă civilmente. În cursul judecății, contestația poate fi introdusă și de către procuror. Contestația poate fi formulată după cum urmează: a) după cel puțin un an*

de la începerea urmăririi penale, pentru cauzele aflate în cursul urmăririi penale; b) după cel puțin un an de la trimiterea în judecată, pentru cauzele aflate în cursul judecății în primă instanță; c) după cel puțin 6 luni de la sesizarea instanței cu o cale de atac, pentru cauzele aflate în căile de atac ordinare sau extraordinare. (4) Contestația poate fi retrasă oricând până la soluționarea acesteia. Contestația nu mai poate fi reiterată în cadrul aceleiași faze procesuale în care a fost retrasă.”

33. Distinct de acestea, Curtea, analizând jurisprudența instanțelor de contencios administrativ, constată că prin acesta, pe de o parte, instanțele de judecată de la nivelul curților de apel dispun soluționarea contestațiilor administrative formulate împotriva deciziilor de impunere, chiar dacă există formulate plângeri penale în temeiul Codului de procedură fiscală, constatând nelegalitatea soluției de suspendare a procedurii de soluționare a contestației, și, pe de altă parte, spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a reținut că instanța de contencios administrativ investită cu controlul de legalitate asupra deciziei de suspendare a contestației, emisă în temeiul art. 214 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală, poate evalua măsura administrativă inclusiv în ceea ce privește exercitarea dreptului de apreciere al autorității fiscale prin raportare la definiția excesului de putere, cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, a proporționalității și a celorlalte exigențe ale dreptului la o bună administrare pentru că, în caz contrar, s-ar accepta incidența art. 214 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură fiscală în cazul oricărui demers formal de sesizare a organelor penale, cu consecința amânării nepermise a soluției în procedura administrativă (Decizia nr. 1.892 din 10 aprilie 2014 pronunțată în recurs de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, având ca obiect, printre altele, anularea deciziei de suspendare a procedurii de soluționare a contestației administrative).

34. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate formulată prin prisma comparației prevederilor criticate în prezenta cauză cu soluția cuprinsă în jurisprudența Curții

Constituționale, spre exemplu, în Decizia nr. 279 din 23 aprilie 2015, Curtea reține că situațiile sunt diferite, întrucât în această decizie era vorba de măsura suspendării contractului individual de muncă care *opera de plano* și s-a considerat că „măsura restrângerii exercițiului dreptului la muncă, suspendarea contractului individual de muncă ca efect al formulării unei plângeri penale de către angajator împotriva salariatului nu întrunește condiția caracterului proporțional, măsura fiind excesivă în raport cu obiectivul ce trebuie atins”, astfel că dispozițiile art. 52 alin. (1) lit. b) teza întâi din Legea nr. 53/2003 au fost constatate neconstituționale. Or, situația din speța de față este diferită, suspendarea soluționării contestației intervenind în situații de excepție, cum de altfel a arătat Curtea în jurisprudența sa.

35. Față de cele prezentate, având în vedere și jurisprudența Curții Constituționale în materie, prin care s-a deslușit parcursul desfășurării procedurii cu privire la soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrativ-fiscale, inclusiv cu privire la reluarea procedurii administrative la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent, nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor privind calitatea legii, mai ales că critica formulată este mai mult din perspectiva posibilității interpretării normelor legale de către cei îndrituiți la aplicarea acesteia. Or, este firesc ca în aplicarea normelor în materie fiscală, interpretarea acestora să fie apanajul celor care o aplică, având în vedere principiile care stau la baza interpretării și aplicării legii, întrucât aceasta nu poate fi exhaustivă.

36. Prin urmare, Curtea nu poate reține pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 20 alin. (2), art. 21 și art. 126 alin. (6) din Constituție și nici a celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Cu privire la art. 53 din Constituție, având în vedere că nu s-a reținut încălcarea vreunui drept fundamental, acesta nu are incidență în cauză.

38. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi¹,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea MHS Truck & BUS — S.R.L. din București în Dosarul nr. 903/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Filiala de Distribuție a Energiei Electrice „Electrica Distribuție Muntenia Nord” — S.A. în Dosarul nr. 1.018/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 decembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

¹ A se vedea opinia separată la Decizia nr. 401 din 15 iunie 2016.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 178

din 28 martie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) și (5)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici
de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionita Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Andramin Tour — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 1.534/215/2016 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.476D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că accesul la justiție are loc în conformitate cu normele de drept comun, iar, în ceea ce privește imposibilitatea aplicării anumitor sancțiuni, respectiv a avertismentului, aceasta ține de opțiunea legiuitorului de a sancționa faptele de o anumită gravitate mai sever.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.534/215/2016, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Andramin Tour — S.R.L. din Craiova într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat împotriva unei sentințe pronunțate de Judecătoria Craiova prin care a fost admisă în parte plângerea formulată împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în esență, se susține că, potrivit prevederilor art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, contravenientul nu beneficiază de suspendarea executării sancțiunii contravenționale în cazul în care atacă în instanță procesul-verbal de contravenție și nici de posibilitatea aplicării

sancțiunii avertismentului, ceea ce este contrar art. 21 și art. 53 din Constituție, deoarece aceste aspecte au fost reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 tocmai în vederea materializării principiului accesului liber la justiție, coroborat cu principiul egalității în fața legii și a autorităților publice. În acest context, se apreciază că este încălcat și principiul separației și echilibrului puterilor în stat, întrucât puterea executivă poate fi exercitată discreționar, fără posibilitatea de control de îndată al legalității actului de control/sancționare de către puterea judecătorească. Astfel, accesul la justiție, deși formal este liber, poate deveni unul ineficace ca urmare a imposibilității împiedicării producerii unor consecințe prejudiciabile.

6. De asemenea, prevederile legale prin care se reglementează sancțiunea amenzilor contravenționale, fără posibilitatea de aplicare a avertismentului, conduc la încălcarea dreptului la un proces echitabil, atât timp cât agentului sancționator și judecătorului le este interzis să aprecieze în funcție de contextul real în care s-a săvârșit fapta și să cerceteze împrejurările concrete, consecințele prejudiciabile, gradul de pericol social al faptei, astfel că se ajunge să fie înfrânt principiul proporționalității ce trebuie să guverneze raporturile dintre stat și contribuabil, principiu care este consacrat de normele de drept european, respectiv prevederile art. 5 din Protocolul nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, protocol anexat Tratatului privind Uniunea Europeană (T.U.E.) și Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (T.F.U.E.). Se susține că disproporția sancțiunilor nu poate fi supusă controlului judecătoresc în reglementarea actuală a legii, fiind încălcat astfel și art. 11 din Constituție.

7. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, prin care s-a statuat că sancționarea unei contravenții cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie valorilor sociale ocrotite, a căror nesocotire atrage sancțiuni corespunzătoare.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că, în ceea ce privește efectul suspensiv de executare al plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, reglementarea nu este de natură a aduce atingere accesului liber la justiție. Persoana sancționată contravențional se poate adresa cu plângere la instanța de judecată în temeiul prevederilor referitoare la căile de atac din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, neputându-se reține critica potrivit căreia puterea executivă poate fi exercitată discreționar, fără posibilitatea de control de

îndată al legalității actului de control/sanționare de către puterea judecătorească, întrucât, conform prevederilor art. 33 alin. (1) din acest act normativ, judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile. În ceea ce privește imposibilitatea aplicării sancțiunii avertismentului pentru anumite fapte, apreciază că măsura a fost adoptată de către legiuitor în considerarea gradului de pericol social al faptelor sancționate. Cu privire la proporționalitatea sancțiunii aplicate, arată că tot instanța de judecată este cea în măsură să adapteze cuantumul acesteia la împrejurările săvârșirii faptei. De asemenea, norma criticată se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situații similare și, prin urmare, se respectă principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, care au următorul cuprins: „(4) Prin derogare de la art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea nu suspendă executarea în cazul sancțiunilor contravenționale prevăzute la art. 10 lit. c), d), e) și cc).

(5) Prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, avertismentul ca sancțiune contravențională principală nu se aplică în cazul contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. c), d), e) și dd), cu excepția situației prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. (e) pct. i).”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) referitor la separația și echilibrul puterilor în stat, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate instituie anumite derogări de la cadrul legislativ general în materie de contravenții, respectiv de la Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001. Potrivit art. 7 alin. (3) și art. 32 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, texte la care fac referire și de la care derogă dispozițiile art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, criticate în prezenta cauză, „*avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune*” [art. 7 alin. (3)], iar, în contextul în care, împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se face plângere în termen de 15 zile de la data

înmânării sau comunicării acestuia, „*plângerea suspendă executarea. Plângerea persoanelor prevăzute la art. 31 alin. (2) suspendă executarea numai în ceea ce privește despăgubirea sau, după caz, măsura confiscării*” [art. 32 alin. (3)].

15. Astfel, prin derogare de la dispozițiile legale ce prevăd faptul că plângerea suspendă executarea, în cazul contravențiilor prevăzute la art. 10 lit. c), d), e) și cc) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, această suspendare nu operează în următoarele cazuri: art. 10 lit. c) — neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară prețului de vânzare a bunului sau tarifului de prestare a serviciului ori nerespectarea prevederilor art. 1 alin. (8), care determină existența unei sume nejustificate. În sensul acestei prevederi, prin sumă nejustificată se înțelege contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate pentru care nu s-au emis bonuri fiscale, diferența până la prețul de vânzare a bunului sau tarifului de prestare a serviciului în cazul emiterii de bonuri cu o valoare inferioară ori contravaloarea bunurilor livrate sau serviciilor prestate fără respectarea prevederilor art. 1 alin. (8); d) nerespectarea de către utilizatori a obligației prevăzute la art. 4 alin. (12) lit. h), care determină existența unei sume nejustificate. În sensul acestei prevederi, prin sumă nejustificată se înțelege suma pentru care nu s-au întocmit documente justificative conform art. 4 alin. (12) lit. h); e) neîndeplinirea obligației operatorilor economici de a se dota cu aparate de marcat electronice fiscale, achiziționate numai de la distribuitori autorizați sau unități acreditate pentru comercializare, conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență; cc) nerespectarea de către utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale a termenelor prevăzute de lege, de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale definite la art. 3 alin. (2). De asemenea, derogarea de la dispozițiile legale ale art. 7 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care prevăd că avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune, se aplică în ipotezele prevăzute la lit. c), d) și e), anterior redate, precum și în ipoteza prevăzută la lit. dd), conform căreia *continuarea livrării de bunuri sau prestării de servicii după suspendarea activității operatorului economic în punctul de lucru.*

16. Analizând critica de neconstituționalitate, raportată la materia prevăzută de actul normativ criticat și la regimul juridic al contravențiilor, Curtea reține că legiuitorul este liber să reglementeze referitor la răspunderea contravențională a persoanei juridice sau fizice, întrucât niciun articol din Legea fundamentală nu interzice reglementarea unei astfel de răspunderi (a se vedea în acest sens Decizia nr. 128 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 6 iunie 2016, paragraful 19). Reglementarea unor contravenții și a sancțiunilor aplicabile are drept consecință diminuarea patrimoniului operatorului economic, dar aceasta este o măsură justificată obiectiv și rațional de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, prin adoptarea unor reguli specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 308 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 25 iulie 2013, și Decizia nr. 128 din 10 martie 2016, paragraful 16). Cât privește derogările de la procedura generală în materie contravențională, astfel cum este derogarea instituită prin art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, acestea, de asemenea, sunt aspecte ce țin de politica legiuitorului în domeniul contravențiilor, în funcție de gradul de pericol social al faptelor săvârșite.

17. În ceea ce privește invocarea în susținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 din Legea fundamentală, având în vedere considerentele de principiu rezultate din jurisprudența Curții Constituționale cu privire la egalitatea în drepturi, Curtea reține că prevederile criticate nu sunt discriminatorii, acestea aplicându-se în egală măsură tuturor celor ce se află sub ipoteza acestor norme, neputându-se reține o pretinsă discriminare prin efectuarea unei comparații cu cadrul general în materie de contravenții, întrucât la stabilirea și la aplicarea acestora se are în vedere gradul de pericol social, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului, potrivit art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, context care conduce și spre proporționalitatea sancțiunii. Ca atare, nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor art. 16 din Constituție.

18. În continuarea celor de mai sus precizate, cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 din Constituție, precum și a art. 11 din Constituție, prin prisma faptului că, astfel cum susține autoarea excepției, o eventuală sancțiune disproporționată în raport cu fapta în discuție nu ar putea fi supusă controlului judecătoresc în reglementarea actuală a legii, Curtea constată că, potrivit art. 12 alin. (2) din ordonanța de urgență, împotriva proceselor-verbale de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, în virtutea art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei, având în vedere prevederile art. 5 alin. (5) din ordonanța precitată, potrivit căreia „sancțiunea stabilită trebuie să fie

proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite”, precum și dispozițiile art. 21 alin. (3) din același act normativ. Ca atare, nu se poate reține pretinsa încălcare a prevederilor referitoare la accesul liber la justiție și a celor cu privire la aplicarea dreptului internațional.

19. Față de cele prezentate mai sus, Curtea nu poate reține nici pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (4) din Constituție, întrucât, potrivit prevederilor constituționale ale art. 61 alin. (1), „*Parlamentul este (...) unica autoritate legiuitoare a țării*”, având dreptul să reglementeze referitor la răspunderea contravențională a persoanei fizice sau juridice și chiar obligația, în virtutea respectării statului de drept, să adopte norme de constrângere și de sancționare în funcție de pericolul social al faptelor, context în care se poate vorbi chiar de respectarea celei de a doua componente prevăzute de art. 1 alin. (4) din Constituție referitoare la colaborarea puterilor în stat, instanța de judecată fiind cea care va analiza împrejurările săvârșirii faptei și va stabili cu privire la cuantumul/sancțiunea aplicată și care, astfel cum s-a arătat mai sus, în cazul în care se formulează plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, instanța va fixa termen de judecată, ocazie cu care se administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii.

20. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în cap. II — Drepturile și libertățile fundamentale din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Andramin Tour — S.R.L. din Craiova în Dosarul nr. 1.534/215/2016 al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 12 alin. (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare, de către doamna Gabriela-Norica Zlate
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari
publici de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății**

Având în vedere propunerea Ministerului Sănătății formulată prin Adresa nr. SP 7.010 din 3 iunie 2019, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.484 din 5 iunie 2019,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății de către doamna Gabriela-Norica Zlate.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 12 iunie 2019.

Nr. 119.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind aplicarea mobilității pentru doamna Adela Petrinia
Neagoe din funcția publică de inspector guvernamental în
cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică
vacantă de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății**

Având în vedere Adresa Ministerului Sănătății nr. SP 6.613 din 29 mai 2019, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/9.285/T.G. din 30 mai 2019, precum și Sentința civilă nr. 7.337/2017, pronunțată de Tribunalul București în Dosarul nr. 29.896/3/2017, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 1.576/2019, pronunțată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 29.896/3/2017,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamnei Adela Petrinia Neagoe i se aplică mobilitatea din funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului în funcția publică vacantă de secretar general adjunct al Ministerului Sănătății.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

București, 12 iunie 2019.

Nr. 120.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI JUSTIȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei de selectare și finanțare a proiectelor în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități pentru anul 2019

Având în vedere:

— Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 268/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 50/2015 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare al Autorității Naționale pentru Persoanele cu Dizabilități nr. 3.166/SPP din 27.03.2019,

în temeiul art. 17 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 12/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și justiției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Metodologia de selectare și finanțare a proiectelor în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități pentru anul 2019, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

București, 9 aprilie 2019.
Nr. 743.

ANEXĂ

METODOLOGIE

de selectare și finanțare a proiectelor în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități pentru anul 2019

Art. 1. — Proiectele finanțate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități, denumită în continuare *Autoritatea finanțatoare*, din fonduri publice alocate de la bugetul de stat cu această destinație prin bugetul Ministerului Muncii și Justiției Sociale sunt menite să determine creșterea calității vieții persoanelor cu dizabilități și vor respecta prevederile Convenției privind drepturile persoanelor cu dizabilități, ratificată prin Legea nr. 221/2010, cu modificările ulterioare, precum și prevederile

Strategiei naționale „O societate fără bariere pentru persoanele cu dizabilități” 2016—2020, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 655/2016.

Art. 2. — (1) Pot primi fonduri necesare finanțării proiectelor organizații neguvernamentale cu activitate în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități, acreditate ca furnizori de servicii sociale.

(2) Proiectele pot fi realizate în nume propriu sau în parteneriat cu alți furnizori de servicii sociale publice sau privați, acreditați în condițiile legii.

Art. 3. — Sunt finanțate proiecte ce corespund următoarelor obiective specifice stabilite de Autoritatea finanțatoare:

a) asigurarea accesului persoanelor adulte cu dizabilități la alternative de tip familial la protecția instituționalizată, în vederea promovării condițiilor de viață independentă și integrare în comunitate.

Activități eligibile:

— înființarea de servicii sociale de tip centre de zi, centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu sau locuințe protejate, corespunzătoare nevoilor individuale ale persoanelor cu dizabilități;

— dezvoltarea de servicii sociale de tip centre de zi, centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu, corespunzătoare nevoilor individuale ale persoanelor cu dizabilități;

b) asigurarea accesului și participării persoanelor cu dizabilități la programe și contexte de educație nonformală, activități culturale, sportive, timp liber și recreative, adecvate intereselor și cerințelor specifice.

Activități eligibile:

— organizarea la nivel local, județean și național de activități de educație nonformală, culturale, sportive, de timp liber și recreative care implică participarea persoanelor cu dizabilități alături de ceilalți, în condiții de egalitate.

Art. 4. — (1) Atribuirea contractelor de finanțare nerambursabilă se face exclusiv pe baza selecției publice de proiecte, organizată de către Autoritatea finanțatoare.

(2) Etapele procedurii de selecție sunt:

a) publicarea programului anual pentru acordarea finanțărilor nerambursabile;

b) publicarea anunțului de participare;

c) publicarea pe site-ul propriu, de către Autoritatea finanțatoare (www.anpd.gov.ro), a documentației pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect;

d) prezentarea propunerilor de proiecte la registratura Autorității finanțatoare (Calea Victoriei nr. 194, sectorul 1, cod poștal 010097, București);

e) verificarea eligibilității, înregistrării și a îndeplinirii criteriilor referitoare la capacitatea tehnică și financiară;

f) evaluarea propunerilor de proiecte;

g) comunicarea rezultatelor;

h) încheierea contractului sau contractelor de finanțare nerambursabilă;

i) publicarea anunțului de atribuire a contractului sau contractelor de finanțare nerambursabilă.

Art. 5. — Proiectele vor cuprinde informații despre scopul, obiectivele specifice, activitățile, costurile asociate și rezultatele urmărite, evaluabile pe baza unor indicatori preciși, a căror alegere este justificată.

Art. 6. — (1) Autoritatea finanțatoare publică anunțul de participare la selecția publică de proiecte în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a, într-un cotidian central și pe site-ul propriu, www.anpd.gov.ro. În anunțul de participare este menționată data-limită pentru depunerea propunerilor de proiecte.

(2) Data-limită pentru depunerea propunerilor de proiecte este de 30 de zile calendaristice de la data publicării anunțului de participare.

(3) Din motive temeinice, Autoritatea finanțatoare are dreptul de a reduce numărul de zile prevăzut la alin. (2), dar nu la mai puțin de 15 zile, cu motivația corespunzătoare cuprinsă în anunțul de participare.

Art. 7. — (1) Numărul de solicitanți la sesiunea de selecție publică de proiecte nu este limitat.

(2) Autoritatea finanțatoare va repeta procedura de selecție de proiecte în cazul în care există un singur participant.

(3) În cazul în care, în urma repetării procedurii, numai un participant a depus propunerea de proiect, Autoritatea finanțatoare are dreptul de a atribui contractul de finanțare nerambursabilă acestuia, în condițiile în care îndeplinește cerințele din documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect.

Art. 8. — (1) Documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect este aprobată prin decizie a conducătorului Autorității finanțatoare și cuprinde în principal următoarele informații:

a) informații generale privind Autoritatea finanțatoare;

b) cerințele minime de calificare solicitate de Autoritatea finanțatoare și documentele care urmează să fie prezentate de solicitant pentru îndeplinirea cerințelor respective;

c) termenii de referință;

d) instrucțiuni privind datele-limită care trebuie respectate și formalitățile care trebuie îndeplinite;

e) instrucțiuni privind modul de elaborare și de prezentare a propunerii tehnice și financiare;

f) informații privind criteriile aplicate pentru atribuirea contractului de finanțare nerambursabilă;

g) modelul contractului de finanțare nerambursabilă.

(2) Termenii de referință conțin caracteristici ale proiectului referitoare la scopul, obiectivele specifice, activitățile care urmează a fi desfășurate, criteriile de evaluare a rezultatelor.

(3) Ulterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Ordinului ministrului muncii și justiției sociale nr. 743/2019 privind aprobarea Metodologiei de selectare și finanțare a proiectelor în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități pentru anul 2019, Autoritatea finanțatoare publică pe site-ul www.anpd.gov.ro documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect.

Art. 9. — (1) Orice persoană juridică fără scop patrimonial care dorește să depună o propunere de proiect în cadrul sesiunii de selecție are dreptul de a solicita și de a primi clarificări din partea Autorității finanțatoare.

(2) Autoritatea finanțatoare are obligația de a transmite răspuns la orice solicitare de clarificări, dar numai la acele solicitări primite cu cel puțin 6 zile înainte de data-limită pentru depunerea propunerilor de proiect.

(3) Autoritatea finanțatoare are obligația de a transmite răspunsul la solicitările de clarificări cu cel puțin 4 zile înainte de data-limită pentru depunerea propunerilor de proiect.

(4) Autoritatea finanțatoare are dreptul, prin corrigendum, de a completa din proprie inițiativă, în vederea clarificării, documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect și este obligată să comunice prin postarea pe site-ul www.anpd.gov.ro orice astfel de completare. Transmiterea comunicării trebuie să respecte intervalul de timp prevăzut la alin. (3).

Art. 10. — (1) Solicitantul are obligația de a elabora propunerea de proiect, în conformitate cu prevederile documentației pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect.

(2) Propunerea tehnică se elaborează în concordanță cu cerințele cuprinse în termenii de referință, în așa fel încât să asigure furnizarea tuturor informațiilor necesare pentru evaluarea tehnică.

(3) Propunerea financiară se elaborează în așa fel încât să asigure furnizarea tuturor informațiilor necesare în vederea evaluării financiare.

(4) Propunerea de proiect are caracter ferm și obligatoriu din punctul de vedere al conținutului și trebuie să fie semnată, pe propria răspundere, de către solicitant sau de către o persoană împuternicită legal de acesta. Bugetul rămâne ferm pe toată durata de îndeplinire a contractului de finanțare nerambursabilă.

(5) Solicitantul are obligația de a exprima prețul în lei din propunerea financiară.

Art. 11. — Propunerea de proiect se depune la sediul Autorității finanțatoare din municipiul București, Calea Victoriei nr. 194, sectorul 1, până la data-limită prevăzută în anunțul de participare, cu respectarea cerințelor din documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect.

Art. 12. — (1) Componenta nominală a comisiei de evaluare a proiectelor, denumită în continuare *comisie*, se stabilește prin decizie a conducătorului Autorității finanțatoare.

(2) Proiectele depuse sunt selectate de comisie în termen de 25 de zile calendaristice de la data deschiderii propunerilor de proiect.

(3) În cazuri temeinic motivate, Autoritatea finanțatoare poate prelungi perioada de evaluare. Prolungirea perioadei de evaluare se aduce la cunoștința solicitanților implicați în procedură în termen de maximum două zile.

(4) În cadrul procesului de selectare, comisia poate solicita clarificări de la solicitanți.

(5) Departajarea propunerilor de proiecte se realizează în baza punctajului obținut conform criteriilor aplicate pentru atribuirea contractului de finanțare nerambursabilă, cuprinse în documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect.

(6) Comisia întocmește și înaintează conducătorului Autorității finanțatoare, spre aprobare, raportul în vederea atribuirii contractelor de finanțare nerambursabilă, precum și cuantumul finanțării ce urmează a fi acordat fiecărui proiect, în limita fondurilor publice alocate în acest sens.

(7) Rezultatul selecției se comunică în scris solicitanților, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data aprobării raportului comisiei, cu precizarea motivelor respingerii.

(8) Depunerea contestațiilor privind rezultatele selecției se poate face în cel mult 7 zile calendaristice de la data comunicării rezultatelor selecției, urmând ca Autoritatea finanțatoare să le soluționeze în cel mult 5 zile lucrătoare de la data-limită de depunere a contestațiilor.

(9) Soluționarea contestațiilor se realizează de o comisie de soluționare a contestațiilor a cărei componentă nominală este aprobată prin decizie a conducătorului Autorității finanțatoare.

(10) Pentru fondurile necontractate, Autoritatea finanțatoare poate iniția o nouă selecție publică de proiecte.

Art. 13. — (1) Contractele de finanțare nerambursabilă se încheie între Autoritatea finanțatoare, în calitate de finanțator, și solicitant, în calitate de beneficiar, și se semnează în termen de cel puțin 15 zile calendaristice de la comunicarea privind rezultatul selecției propunerilor de proiecte.

(2) Modelul-cadru de contract de finanțare nerambursabilă se constituie anexă la documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect.

(3) Contribuția beneficiarului la realizarea proiectului este de minimum 2%, în bani, din valoarea finanțării nerambursabile solicitate de la Autoritatea finanțatoare.

(4) Existența unor surse de finanțare, altele decât cele ale Autorității finanțatoare și ale solicitantului, îl obligă pe solicitant la menționarea explicită a acestora, a destinației fondurilor și a cuantumului resurselor atrase.

(5) Atribuirea de contracte de finanțare nerambursabilă se va face în limita fondurilor publice alocate programelor aprobate anual în bugetul autorității finanțatoare.

Art. 14. — (1) Pentru aceeași activitate nonprofit un beneficiar nu poate contracta decât o singură finanțare nerambursabilă de la aceeași autoritate finanțatoare în decursul unui an fiscal.

(2) În cazul în care un beneficiar contractează, în cursul aceluiași an calendaristic, mai mult de o finanțare nerambursabilă de la aceeași autoritate finanțatoare, nivelul finanțării nu poate depăși o treime din totalul fondurilor publice alocate programelor aprobate anual în bugetul autorității finanțatoare respective.

(3) În vederea participării la o procedură de selecție, solicitanții sunt obligați să prezinte autorității finanțatoare o declarație pe propria răspundere care să dovedească încadrarea în prevederile alin. (1) și (2).

Art. 15. — (1) Autoritatea finanțatoare are obligația de a transmite spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a, un anunț de atribuire a contractului sau a contractelor de finanțare nerambursabilă, nu mai târziu de 30 de zile calendaristice de la data încheierii acestuia/acestora.

(2) Cheltuielile eligibile vor putea fi plătite în baza unui contract de finanțare nerambursabilă numai în măsura în care sunt justificate și oportune și au fost contractate în anul bugetar în care se desfășoară contractul.

(3) Finanțarea nerambursabilă se efectuează în raport cu realizarea activităților proiectului și cheltuielilor aferente. Virarea sumelor prevăzute în contractul de finanțare nerambursabilă se va face, la cererea beneficiarilor, pe măsură ce aceștia înaintează rapoartele cu privire la activitățile desfășurate, prevăzute în documentația pentru elaborarea și prezentarea propunerii de proiect, însoțite de documentele justificative.

(4) Atunci când, pentru îndeplinirea obligațiilor contractuale, beneficiarul achiziționează, din fonduri publice nerambursabile, produse, lucrări sau servicii, procedura de achiziție este cea prevăzută de Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Plata finală de 10% din valoarea finanțării nerambursabile se acordă după îndeplinirea de către beneficiarul finanțării a tuturor obiectivelor prevăzute în proiect, prezentarea și validarea raportului final de activitate, prezentarea și validarea raportului financiar final, dovada folosirii contribuției angajate prin contractul de finanțare nerambursabilă și finalizarea de către Autoritatea finanțatoare a etapelor de monitorizare.

Art. 16. — Monitorizarea implementării proiectelor și verificarea rapoartelor financiare referitoare la fondurile alocate pentru fiecare proiect din cadrul finanțării nerambursabile în domeniul protecției persoanelor cu dizabilități se asigură de către Autoritatea finanțatoare.

Art. 17. — (1) Finanțarea acordată pentru derularea proiectelor se suspendă în situația în care Autoritatea finanțatoare se sesizează sau este sesizată de alte autorități de control competente cu privire la utilizarea neconformă a fondurilor alocate și, după caz, se sistează în situația în care Autoritatea finanțatoare constată că fondurile alocate nu au fost utilizate conform clauzelor prevăzute în contractele de finanțare încheiate.

(2) Autoritatea finanțatoare poate cere, în condițiile în care clauzele contractuale nu au fost respectate de către beneficiar, restituirea, parțială sau integrală, a finanțării.

(3) Pe baza documentelor justificative, Autoritatea finanțatoare va deconta sumele cheltuite de beneficiar pentru implementarea proiectului, cu respectarea legislației în vigoare în domeniul bugetar.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Nr. 766 din 22 aprilie 2019

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Nr. 62 din 29 mai 2019

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor și al ministrului afacerilor interne nr. 647/127/2016 privind introducerea restricției de circulație pentru vehiculele rutiere cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 7,5 tone, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, pe drumul național DN1 (E60), sectorul București—Ploiești—Brașov**

În conformitate cu prevederile art. 44 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. VII din Legea nr. 198/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și ministrul afacerilor interne emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor și al ministrului afacerilor interne nr. 647/127/2016 privind introducerea restricției de circulație pentru vehiculele rutiere cu masa totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 7,5 tone, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, pe drumul național DN1 (E60), sectorul București—Ploiești—Brașov, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 6 septembrie 2016, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Autorizația nominală de circulație se personalizează cu:

a) numărul autorizației;

b) deținătorul sau utilizatorul, așa cum sunt menționați în certificatul de înmatriculare al autovehiculului, în copia conformă a licenței comunitare pentru transportul rutier contra cost de mărfuri sau în copia conformă a certificatului de transport în cont propriu pentru transportul rutier de mărfuri;

c) numărul de înmatriculare sau înregistrare al autovehiculului sau al autovehiculului tractor, după caz; în autorizația nominală nu se înscrie numărul de înmatriculare al remorcii sau semiremorcii tractate de un vehicul tractor;

d) sectorul restricționat pentru care este emisă autorizația nominală de circulație;

e) perioada de valabilitate a autorizației nominale de circulație.”

2. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Vehiculele prevăzute la art. 7 lit. I) se pot deplasa doar pe sectorul restricționat cuprins între intersecția cea mai apropiată a DN1 cu un drum național și domiciliul/sediul social ori punctul de lucru declarat la registrul comerțului, pe direcția de mers, fiind interzisă tranzitarea restului sectorului restricționat.

(2) În cazul operatorilor economici care au domiciliul/sediul social ori punctul de lucru pe sectorul cuprins între DN1 km 67+400 (Ploiești, intersecția DN1 cu DJ236) și Sinaia, care se deplasează pe direcția nord, intersecția cea mai apropiată a DN1 cu un drum național pe direcția de mers este intersecția DN1 cu DN73A (Predeal).

(3) Dovada îndeplinirii condițiilor stabilite la alin. (1) se face la solicitarea organelor de control, în traseu, cu cartea de identitate a deținătorului, în cazul persoanelor fizice, sau cu certificatul constatator emis de registrul comerțului din care să reiasă sediul social ori punctul de lucru, în copie semnată în original de către conducătorul unității, cu înscrisul «Conform cu originalul», în cazul persoanelor juridice.”

3. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Ministrul transporturilor,
Dragoș-Virgil Titea,
secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 647/127/2016)

Zilele și intervalele orare în care se aplică restricția de circulație pentru vehiculele rutiere cu masă totală maximă autorizată mai mare sau egală cu 7,5 tone, altele decât cele destinate exclusiv transportului de persoane, pe drumul național DN 1 (E60), sectorul București—Ploiești—Brașov

Nr. crt.	Indicativ drum	Traseu	Zilele și intervalele orare restricționate		
			luni—joi	vineri și sâmbătă	duminică
1	DN 1	DN1, km 17+900 (limită oraș Otopeni) — Ploiești (intersecție DN1 cu DN1A)	6,00—22,00	0,00—24,00	0,00—24,00
2		DN1, km 67+400 Ploiești (intersecție DN1 cu DJ236) — Brașov (intersecție DN1 cu DN1A)	6,00—22,00	0,00—1,00 5,00—24,00	0,00—24,00

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

ORDIN**privind acordarea titlului de parc industrial Societății AGENȚIA DE DEZVOLTARE LOCALĂ ORADEA — S.A., pentru infrastructura de afaceri EUROBUSINESS IV**

Având în vedere prevederile:

— art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2018 pentru aprobarea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 147/2018;

— art. 8 alin. (7) și (8) și art. 9 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se dispune acordarea titlului de parc industrial Societății AGENȚIA DE DEZVOLTARE LOCALĂ ORADEA — S.A., cu sediul social în județul Bihor, municipiul Oradea, Strada Primăriei nr. 3, parter, cod unic de înregistrare 24734055, pentru parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

(2) Durata titlului de parc industrial acordat potrivit alin. (1) este de 50 de ani, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 2. — (1) Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al municipiului Oradea, județul Bihor, și identificat în baza extrasului de carte funciară pentru informare nr. 203248/28.03.2019, eliberat de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Bihor, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Oradea;

b) are o suprafață de 6,51 ha.

(2) Locația terenului pentru care se acordă titlul de parc industrial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Societatea-administrator transmite Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice un raport anual privind dezvoltarea parcului industrial.

Art. 4. — Titlul de parc industrial, acordat potrivit prezentului ordin, conferă operatorilor economici din parcul industrial dreptul la facilitățile prevăzute de art. 20 din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările ulterioare, și de art. 456 alin. (1) lit. i) și art. 464 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (UE) nr. 651/2014 al Comisiei din 17 iunie 2014 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața internă în aplicarea articolelor 107 și 108 din tratat, cu modificările ulterioare;

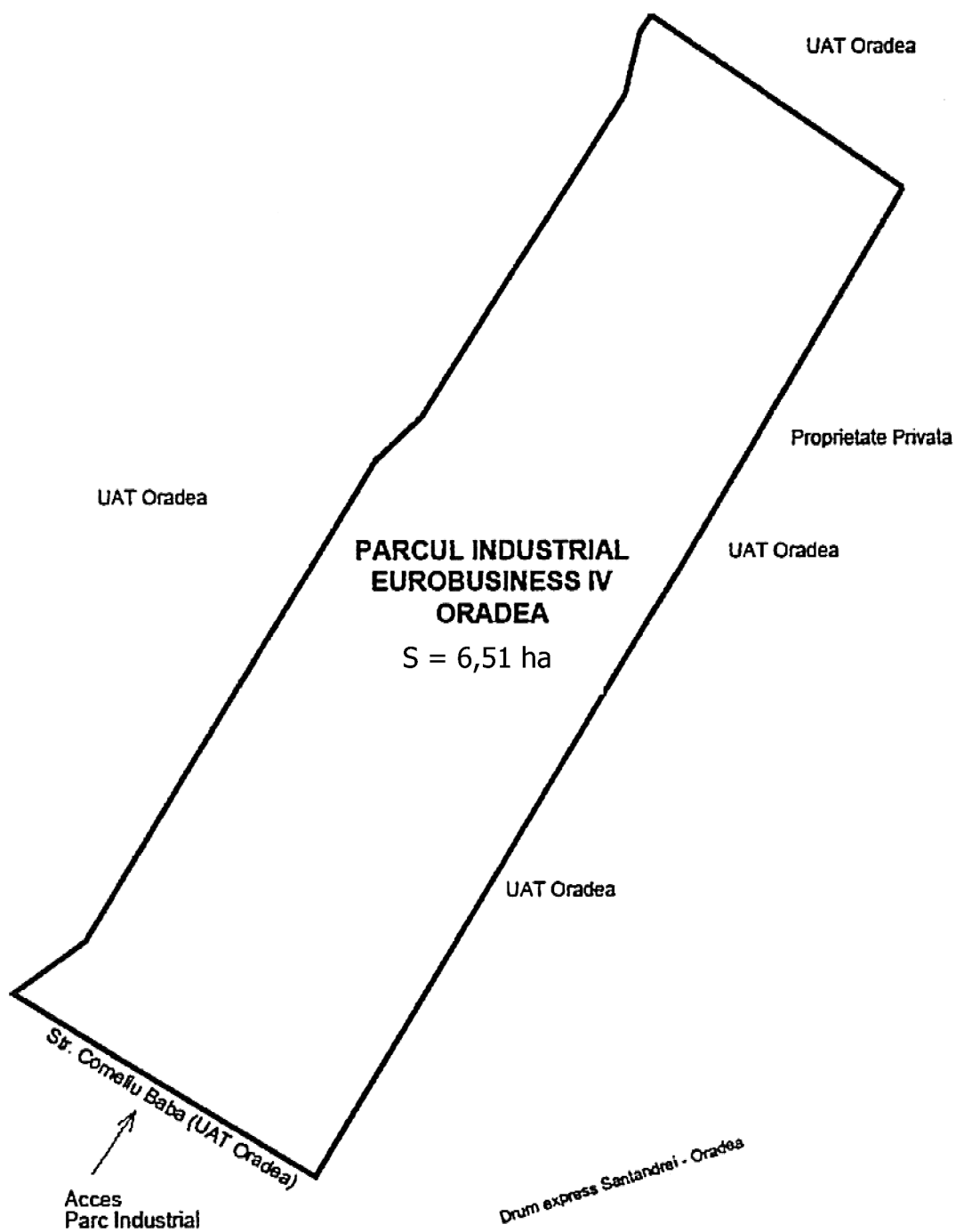
b) Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de *minimis*,

c) Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.980/2013 privind aprobarea condițiilor de acordare a măsurilor de sprijin pentru investițiile realizate în parcurile industriale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial acordat potrivit prezentului ordin este municipiul Oradea, județul Bihor.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministrul,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind înființarea domeniului de doctorat „Inginerie electronică, telecomunicații și tehnologii informaționale” în cadrul Universității din Oradea**

În temeiul art. 138 alin. (1) și (2), art. 158 alin. (1)—(4) și art. 192 alin. (1) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației naționale nr. 3.353/2018 privind aprobarea de noi domenii în cadrul școlilor doctorale organizate în instituțiile organizatoare de studii universitare de doctorat acreditate,

ca urmare a validării domeniului de doctorat de către Consiliul General al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (CNATDCU) în reuniunea din data de 16.05.2019, precum și a propunerii Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS),

în temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă înființarea domeniului de doctorat „Inginerie electronică, telecomunicații și tehnologii informaționale” în cadrul Școlii Doctorale de Științe Inginerești organizată în Universitatea din Oradea.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației Naționale și Universitatea din Oradea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

București, 5 iunie 2019.
Nr. 4.225.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

